

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/19/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015200329
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7015200329.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: VISK, s.r.o., Košice, Národná trieda 39, právne zastúpeného advokátom JUDr. Eugenom Kostovčíkom, Košice, Gelnická 33, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Banská Bystrica, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 05.02.2015 č. 1100303/1/54802/2015/4897, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/33/2015-80 z 3. novembra 2016 takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/33/2015-80 z 3. novembra 2016 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1100303/1/54802/2015/4897 z 05.02.2015 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice z 23.10.2014 č. 9801403/5/4732930/2014/Eck a ktorým bol žalobcovi určený rozdiel DPH v sume 92.665,17 eur za zdaňovacie obdobie august 2007, nebol priznaný nadmerný odpočet 86.271,29 eur a bola vyrubená daň v sume 6.393,88 eur.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), v zmysle § 440 ods. 2 SSP v časti I. kasačnej sťažnosti uviedol príslušné body rozsudku krajského súdu, v ktorých pokladá právne posúdenie veci za nesprávne, v časti II. kasačnej sťažnosti konkretizoval nesprávnosť právneho posúdenia veci krajským súdom nasledovne:

2.1. Krajský súd v predmetnom rozsudku nedal presvedčivú odpoveď ani na jednu právne a skutkovo

relevantnú ťažiskovú otázku uvedenú v žalobe. Súd sa obmedzil len na stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí žalovaného a na ich reprodukciu, neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by potvrdili alebo vyvrátili relevantné tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia považuje žalobca za porušenie základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, pričom odkazuje na relevantnú judikatúru ústavného súdu.

2.2. Napriek tomu, že rozsah odôvodnenia rozsudku krajského súdu (108 bodov, 33 strán) pôsobí bohato na prezentáciu skutkových okolností, súd svoj právny názor koncentroval stručne v bodoch 97 až 107. Krajský súd uvádza, že výpoveď M. S. potvrdila správnosť zistení a záverov správcu dane, že v preskúvanom prípade išlo o fiktívne obchody. Podľa súdu doklady, ktoré žalobca predložil, nemali takú výpovednú hodnotu, aby mohli jednoznačne slúžiť ako dôkaz o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných obchodov. Podľa žalobcu z rozsudku nie je žiadnym spôsobom možné vyvodiť na základe akých úvah súd dospel k takým závažným záverom. Krajský súd mal vysvetliť, na základe čoho dospel k záveru, že výpovede M. S., ktorými zmenil pôvodné výpovede sú pravdivé a prečo a z akých dôvodov pripisuje jeho výpovedi (riadil činnosť zločineckej skupiny) vyššiu hodnotu pravdivosti, ako výpovedi V. W., J. U., S. X., V. U. a V. X., ktorí potvrdili existenciu zlata a priebeh obchodov v priestoroch firmy MIKADO, s.r.o. Hodnotením dôkazov podľa žalobcu nie je, ak súd jeden dôkaz len prijal a protichodný dôkaz len, ako neverohodný, odmietol bez toho, aby tento dôkaz vyhodnotil a vysvetlil prečo tak učín. V uvedených záveroch súdu sa nejednalo o hodnotenie dôkazov, ale len o oznámenie finálneho záveru.

2.3. Zásadnou a jednoznačne formulovanou námietkou v žalobe bolo tvrdenie žalobcu, že výpovede M. S. sú v rozpore so zásadou logického myslenia. V bodoch 30.-35. žaloby poukázal na vnútorné rozpory v jeho výpovediach a na rozpory medzi výpoveďami M. S. s ostatnými dôkazmi. Išlo o presne a jednoznačne formulovaný argument a krajský súd mal povinnosť dať na tento špecifický argument odpoveď. Súd mal vyhodnotiť, či postup žalovaného, ktorý nezistil rozpory vo výpovediach M. S. zodpovedal zistenému skutkovému stavu a bol právne relevantný, resp. podrobne zodpovedať, prečo sú najzávažnejšie argumenty žalobcu nesprávne alebo irelevantné. Žalobca v kasačnej sťažnosti poukazuje najmä na body 31, 32, 33, 35 a 37 žaloby.

2.4. S poukazom na Nález ÚS SR č. I.ÚS 114/08 mal sa krajský súd zaoberať odporujúcimi si tvrdeniami M. S. a zmenou jeho výpovedí, v ktorých potvrdil existenciu zlata a podrobne popísal priebeh obchodov.

2.5. Žalobca za jeden z najzávažnejších dôkazov považuje výpoveď J. U., ktorý jednoznačne potvrdil, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO s.r.o. v období od januára do augusta 2007. Ak súd popri závere, že v priestoroch kancelárie U. dochádzalo k odovzdávaniu a prevzatíu tovaru medzi spoločnosťou TATRA TRADE CORPORATION, s.r.o. a žalobcom a bez akéhokoľvek vysvetlenia či zdôvodnenia dospel k protichodnému právnomu záveru a uvádza, že zlato reálne neexistovalo, potom uvedený rozsudok krajského súdu je zjavne arbitrárny a nedostatočne zdôvodnený.

2.6. Súd sa tiež nezaoberal dôkazom uvedeným v bode 38 žaloby, ktorým je uznesenie orgánu činného v trestnom konaní z 20.5.2012 z ktorého okrem iného vyplýva, že pre účely obchodovania M. S. zabezpečil skutočne existujúci tovar.

3. Žalovaný žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 445 SSP nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom a preto podľa § 462 ods. 2 SSP rozhodnutie krajského súdu, ktorý žalobu zamietol, zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Kasačný súd konštatuje, že v obdobných právnych veciach žalobcu VISK, s.r.o. so sídlom v Košiciach boli vedené aj súdne konania, v ktorých rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk/9/2016 z 18.12.2017 bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/108/2015-126 z 12.5.2016, ktorý zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci vyrubenia rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžfk/36/2018 z 28.11.2019 bola zamietnutá kasaná sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/125/2016 z 28.3.2018, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného vo veci vyrubenia DPH za zdaňovacie obdobie jún 2007. V uvedených veciach bolo podstatou súdneho prieskumu právne posúdenie otázky, či bolo alebo nebolo preukázané uskutočnenie reálneho obchodu medzi Tatra Trade Corporation s.r.o. a VISK, s.r.o.

6. Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

7. Na základe vyššie citovaného ustanovenia Správneho súdneho poriadku poukazuje kasačný súd na rozhodnutia uvedené v bode 5/ tohto rozsudku a na to, že vec posudzovaná v tomto prebiehajúcom konaní sa týka identických účastníkov konania a identického skutkového a právneho stavu len s rozdielom v identifikácii postupne nasledujúcich daňových období (máj, jún a v prejednávanej veci august 2007).

8. Vzhľadom na to, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžfk/36/2018 v kasačnom konaní v súlade s § 464 ods. 1 SSP prevzal podstatnú časť odôvodnenia z rozsudku 4Sžfk/9/2016, kasačný súd aj v prejednávanej veci prevzal podstatnú časť uvedeného rozhodnutia, pretože svojim obsahom zodpovedá obsahu dôvodov kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci a kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s nasledujúcimi dôvodmi rozsudku 4Sžfk/9/2016 (s pôvodným číslovaním odsekov):

„6.2. Z predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správca dane vykonal u žalobcu akou platiteľa dane daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj (prejednávanom prípade august) 2007. Žalobca bol v prejednávanej veci odberateľom investičného zlata od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., a mal za to, že dodanie investičného zlata je oslobodené od dane, a teda z dodávok od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., nemala vzniknúť daňová povinnosť.

6.16. Žalovaný, ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach pripísali ťažiskovú váhu rozhodujúceho dôkazu o neuskutočení obchodov s rýdzim ale i s investičným zlatom práve výpovedi svedka M. S., bývalého konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou jednotkou finančnej polície, expozitúrou Východ v Košiciach. Svedok M. S. bol vypočutý aj v rámci daňového konania dňa 19.09.2014, za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko žalobca namietal, že počas výpovede zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou nebol prítomný správca dane ani splnomocnený zástupca žalobcu. Vo výpovedi zo dňa 19.09.2014 uviedol, že trvá na svojej výpovedi zo dňa 24.07.2014, konkrétne v rámci vzťahu medzi spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a VISK, s.r.o., a tovar, ktorý bol uvedený na faktúrach v roku 2007 nikdy reálne neexistoval a nikdy nebol reálne dodaný. Tento obchod sa vopred účelovo dohodol s cieľom získať financie prostredníctvom znižovania dane z pridanej hodnoty fingovanými obchodmi alebo neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov na DPH z fingovaných obchodov. Krajský súd, ako aj žalovaný teda na základe uvedeného konštatovali, že k reálnemu uskutočneniu obchodov s investičným zlatom nedošlo, a teda žalobcovi bol určený rozdiel z DPH za zdaňovacie obdobie máj (v danom prípade august) 2007.

6.17. Odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v pripojenom administratívnomči súdnom spise sa nachádza iba fotokópia predmetných zápisníc o výsluchu svedka Y. M. S..

6.26. Krajský súd odmietol žiadosť žalobcu o vypočutie svedka J. U., preto žalobca na pojednávaní predložil krajskému súdu a žalovanému zápisnicu o výsluchu predmetného svedka ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015. Žalobca na pojednávaní poukázal na to, že predmetný svedok v zápisnici jednoznačne potvrdil, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o. v období od januára do augusta 2007 a bol prítomný vždy pri každom obchode, pretože V. W. nemal kľúče. Jednalo sa o obchody so zlatom, zlato videl, mal ho v ruke. Obchody sa uskutočňovali každý mesiac, v jednom mesiaci sa uskutočnilo aj viac obchodov. Poznal M. S., pri obchodoch boli aj iní ľudia, vonku videl auto s českým EVČ, jeden z účastníkov obchodu bol český hovoriaci muž vo veku okolo 35 až 40 rokov.

6.27. Najvyššiemu súdu z predmetnej svedeckej výpovede svedka J. U. VS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015 vyplýva, že táto výpoveď bola vypovedaná pred príslušnými policajnými orgánmi po rozhodnutí žalovaného (21.08.2015). Žalovaný preto v ďalšom konaní ozrejní spornú otázku, teda to, že obchody so zlatom medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. prebiehali v priebehu mesiacov január až august 2007, teda aj v spornom zdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007. Najvyšší súd je názoru, že uvedený svedok je osoba, ktorý overovanú situáciu sledoval a nie je podstatné, aký bol vzťah J. U. k obchodným spoločnostiam, ktoré realizovali obchody. Predmetný svedok sa vyjadrí k tomu, či obchody v priestoroch spoločnosti MIKADO, s.r.o. prebiehali teda len v zdaňovacích obdobiach január a február 2007 alebo prebiehali aj vzdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007.

6.28. Najvyšší súd ďalej poukazuje, že uvedený reťazec bol zistený už počas daňovej kontroly vykonanej roku 2008 a správca dane z uvedeného zistenia prijal záver, že predmetom fakturácie bolo investičné zlato. Najvyšší súd poukazuje, že zo všetkých odpovedí na žiadosť o MVI a zistenia u dodávateľa Schoeller Münzhandell GmbH vyplýva, že tento dodávateľ potvrdil dodanie zlata pre odberateľov zo Slovenska (okrem iných Alhala, s.r.o., UNION STEEL, s.r.o., V. J., M. S.) a uvádza, že neevduje na faktúrach čísla certifikátov zlatých prútov, pretože nemôže presne zistiť, komu boli tieto prúty dodané. Žalobca predložil k obhliadke správcovi dane zlatú tehlu, čo žalovaný zhodnotil konštatovaním, že zlatá tehla nepreukazuje, že sa jednalo o zlato, ktoré bolo predmetom fakturácie, medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Najvyšší súd poukazuje, že žalovaný nikde neuvádza, ako zistil, že zlato predložené k obhliadke nepochádzalo od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o. alebo od dodávateľa UNION STEEL, s.r.o., ale pochádzalo od iného dodávateľa.

6.29. Správne orgány najvyššiu hodnotu závažnosti na prijatie právneho záveru, že zlato nikdy neexistovalo a išlo o fiktívne obchody pripisujú výpovediam M. S. z 22.07.2014, z 19.09.2014 a 15.04.2015. Správca dane pravdivosť výpovede M. S. do novembra 2013, v ktorých M. S. potvrdil existenciu tovaru, podrobne popísal obchody, ktoré prebiehali v priestore firmy MIKADO, s.r.o. v Košiciach, spochybnil strohým konštatovaním, že výpovede M. S. boli účelové, pretože v novej výpovedi z 24.07.2014 M. S. jednoznačne uviedol, že išlo len o fiktívne obchody. Žalobca v daňovom konaní poukazoval na zásadné rozpory vo výpovediach M. S., ktorými sa správca dane nezaoberal. Žalovaný uviedol, že rozpory vo výpovediach M. S. nezistil, M. S. výpoveďou z 19.09.2014 potvrdil svoju výpoveď z 24.07.2014, čím jednoznačne potvrdil, že predmet fakturácie pre žalobcu nikdy reálne neexistoval. Najvyšší súd poukazuje, že správne orgány pravdivosť výpovedí M. S. do novembra 2013, ktoré boli v prospech žalobcu nehodnotili, len ich odmietli, no na strane druhej výpovede M. S., ktoré boli v neprospech žalobcu mechanicky prevzali a pripísali im absolútnu hodnotu pravdivosti. Najvyššiemu súdu z výpovede M. S., ktorá sa uskutočnila 15.04.2015 vyplýva, že vnútorné rozpory medzi výpoveďou M. S. a inými dôkazmi sa po jeho výpovedi z 15.04.2015 nijako neodstránili, práve naopak, ešte viac neprehlbili (zjavný omyl - logicky by výraz mal znieť „prehlbili“). Žalovaný ani správca dane sa rozpormi vo výpovediach M. S. vôbec nezaoberal a zo vzájomne sa vylučujúcich výpovedí nevyvodil žiadne závery. Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu poukázal na množstvo rozporov vo výpovediach M. S.. Napriek tomu žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žiadne rozpory vo výpovediach M. S. nezistil. Poukázal len, že M. S. vo výpovedi z 24.07.2014 potvrdil, že žalobca bol do obchodov so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. zapojený od januára 2007, zlato fakturované žalobcovi reálne neexistovalo, M. S. dodával zlato

spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o., nie žalobcovi. Žalovaný sa so zásadnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní vysporiadal len formálne.

6.30. Najvyšší súd poukazuje, že M. S. v písomnom vyjadrení, ktoré je súčasťou zápisnice o ústnom pojednávaní z 23.01.2008 podrobne popísal priebeh obchodov so zlatom a okrem iného uviedol, že predaj tovaru prebiehal aj v sídle spoločnosti MIKADO, s.r.o. na Hroncovej 5 v Košiciach. Z výpovede J. U. vyplýva nielen to, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o., ale aj to, že M. S., ktorého pozná sa obchodov osobne zúčastnil. Je otázne, z akého dôvodu by sa M. S. viackrát nachádzal v priestoroch firmy MIKADO, s.r.o., ak by v rámci obchodného vzťahu so žalobcom zlato nikdy reálne neexistovalo a nikdy nebolo reálne dodané. Aj z uvedeného vyplýva, že výpoveď M. S., že tovar pre žalobcu nikdy reálne neexistoval a išlo o fiktívne faktúry nie je pravdivá, teda nemá žiadnu hodnotu závažnosti pre posúdenie veci. Najvyšší súd poznamenáva, že závažný logický rozpor vyplýva aj z tvrdenia M. S. z výpovedí z 24.07.2014 a z výpovede V. D., konateľa spoločnosti EURO AD s.r.o. z 08.07.2008. M. S. uviedol, že aj V. U. vedel o pravom účte týchto obchodov a odplata pre V. U. bola 0,5 % zo základu dane. V. U., ktorý podľa M. S. vedel, že pohyb zlata bol v reťazi Tatra Trade Corporation, s.r.o., VISK, s.r.o., EURO AD, s.r.o. a Tatra Trade Corporation, s.r.o. a peniaze mu za týmto účelom poskytol M. S., vo výpovedi z 08.07.2008 potvrdil predaj zlata spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. S. vo výpovedi 19.09.2014 uviedol, že všetky výpovede pred novembrom 2013 boli z jeho strany účelové, tak ako to mali s obchodnými partnermi dohodnuté pre prípad daňových konaní a vo vypočítaní na OČTK. Z uvedeného je možné prijať záver, že podľa M. S. s V. U. bolo dohodnuté, že za odmenu 0,5 % zo základu dane dobrovoľne už 08.07.2008 pre prípad daňových konaní prizná svoju účasť na karuselovom obchode, teda aj účasť na podvodnom konaní. Žalovaný sa vôbec nezaoberal závažnými rozpormi (body 29 a 31 odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu) vo vyjadreniach M. S., ktorý uviedol, že väčšinou v deň nákupu zlata v Rakúsku sa tento tovar fyzicky odovzdal v ZLATOKOVE, spol. s.r.o. a výsledkami miestneho zisťovania v tejto spoločnosti z ktorých vyplýva značný časový a vecný nesúlad. Žalobca poukazoval najmä na to, že v septembri, októbri a novembri 2007 bolo vyhotovených spolu päť preberacích protokolov pre ZLATOKOV, s.r.o., pričom k týmto plneniam nie sú uvedené žiadne faktúry, posledná faktúra za dodaný tovar je z augusta 2007. K námietkam žalobcu ohľadom závažných nezrovnalostí zistených pri miestnom zisťovaní spoločnosti ZLATOKOV spol. s.r.o. sa žalovaný vysporiadal len ich rekapituláciou s oznámením finálneho záveru, že táto odpoveď potvrdila skutočnosti, ktoré uviedol M. S. vo svojich výpovediach, teda, že zlato nakúpené od spoločnosti Schoeller Münzhandell GmbH spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o. predala spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o. Žalobca poukazoval, že ak preberacie protokoly pre ZLATOKOV, s.r.o. nie sú v súlade s evidenciou daňového subjektu, potom táto skutočnosť sponchyňuje samotnú hodnovernosť výpovede M. S. aj prijaté závery týkajúce sa vzťahov medzi spol. Tatra Trade Corporation, s.r.o. Správca dane neuviedol, prečo a z akých dôvodov pripisuje výpovedi M. S., ktorý mal riadiť činnosť zločineckej skupiny vyššiu hodnotu pravdivosti, ako výpovedi V. W..

6.31. Žalobca podaním doručeným najvyššiemu súdu dňa 31.10.2016 žiadal o predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie. Odvolací súd je však toho názoru, že v konaní, ako pred finančnými orgánmi, tak pred všeobecnými súdmi, sa nepreukázala potreba výkladu komunitárneho práva Súdnym dvorom Európskej únie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd poslednej inštancie v rámci všeobecného súdnictva dospel k záveru, že nie je dôvod obracať sa za tohto stavu na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou a konanie nie je potrebné prerušovať, keďže podľa obsahu návrhu žalobcu ide o návrh skutkového charakteru.

6.32. Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní zaujať stanovisko i k navrhnutým prejudiciálnym otázkam pri aplikácii Smernice Rady Európskej únie 2006/112/ES. Vzhľadom k uvedenému rozhodol najvyšší súd o návrhu žalobcu na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ tak, že tento návrh zamietol.

6.33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku

rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/108/2015-126 zo dňa 12.05.2016 zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného, ktorému vec vrátil na ďalšie konanie, keďže dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p).“(koniec cit.)

9. Napokon kasačný súd k veci dodáva, že vyššie uvedená prevzatá časť rozsudku sp. zn. 4Sžfk/9/2016, je v plnej miere zodpovedajúca skutkovým a právnym aspektom prejednávanej veci, stotožnil sa s citovanými vyslovenými závermi a rovnako aj v prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom a ak krajský súd žalobu zamietol, je dôvodné rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 ods. 2 SSP).

10. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal žalobcovi voči nemu plnú náhradu trov vynaložených v tomto konaní.

11. Kasačný súd dáva súčasne do pozornosti žalovaného, ako odvolacieho správneho orgánu, ktorého rozhodnutie je predmetom súdneho preskúmavania, aby v obdobných prípadoch (totožnosť účastníka, časová postupnosť daňových období a totožné skutkové a právne dôvody vydaných daňových rozhodnutí), možnosť v budúcnosti zvážiť podanie návrhu na spojenie takých vecí na spoločné prejednanie a rozhodnutie krajským súdom, čo môže viesť k zrýchleniu súdneho konania a k jeho zefektívneniu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.